

Søren Søndergaard (EL):

Jeg skal jo starte med at indrømme, at det her lovforslag i sjælden grad indeholder to af de punkter, som Enhedslisten er imod – det er et rigtigt hadeforslag: Det er bilbroen over Øresund, og så er det Schengenaftalen. Det er en giftig kombination.

På trods af vores modvilje mod Schengenaftalen og Øresundsbroen vil jeg godt sige, at vi naturligvis heller ikke er af den opfattelse, at fakta skal benægtes. Når nu bilbroen om kort tid er klar, så må vi jo erkende det. Det samme må vi med Schengenaftalen. Vi er klar over, at der skal være en eller anden form for regulering af den trafik og af den bro, der kommer over anlægget, og naturligvis bidrager vi også gerne til at få ordentlige forhold på det her område.

Men vi synes faktisk ikke, at det her forslag argumenterer på den mest hensigtsmæssige måde og fremlægger de bedste argumenter for, hvorfor regeringen har indgået en aftale med Sverige om at give politiet på begge sider af Sundet øgede beføjelser ud over alle dem, der allerede er bl.a. i Schengenkonventionen.

Da politiet ikke kan vende på broen, angiveligt fordi broen er indrettet sådan, at det ikke kan lade sig gøre rent fysisk, så bliver vi altså nødt til at udvide mulighederne for, at svensk politi kan arbejde på dansk område, og danske betjente kan gøre det samme i Sverige. Det er, koft ned og helt kort, hovedindholdet i argumentationen for forslaget, som kan læses i bemærkningerne side 8, anden spalte.

Vi er tilhængere af at finde praktiske løsninger på de problemer, der er, men vi savner saglig begrundelse for, at det skulle være nødvendigt, som det fremgår i punkterne i aftalens art. 6, at udvide politiets muligheder ud over det i forvejen fastsatte i Schengenaftalen.

Derfor ser vi også frem til, at vi i Retsudvalget kan få ministerens uddybende forklaringer på det, og vi vil så lade vores endelige stillingtagen være afhængig af fornuften i de besvarelser.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tiltræde det her forslag fra regeringen, som jo løser nogle af de praktiske problemer, der kan være omkring det politimæssige samarbejde som følge af den Øresundsforbindelse, som vi har været imod.

Jeg forstår, at hr. Søren Søndergaard mener, at man skal overveje andre praktiske løsninger på problemstillingen, og det kunne man selv-

følgelig også. Så må jeg sige, at en af måderne at løse tingene på var måske ved at lave en rundkørsel midt på broen, sådan så det svenske politi kunne returnere på den måde, men det anser vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke for at være muligt. Og derfor har vi altså ikke noget imod, at regeringen efter en indgået aftale med de svenske myndigheder nu ønsker at tilvejebringe et selvstændigt lovgrundlag med henblik på at gennemføre denne her dansk-svenske aftale.

Så på trods af, at vi ikke har været tilhængere af Øresundsforbindelsen, som den er udformet, så kan vi fuldt ud tilslutte os dette forslag fra regeringens side i dag.

Tom Behnke (FRI):

Vi har i Frihed 2000 absolut ingen indvendinger imod lovforslaget her. Vi finder, at det er et godt forslag, og at det er et nødvendigt forslag. Alt andet ville være helt umuligt at styre og kontrollere, hvis ikke man havde det her lovforslag, og den her lov bliver vedtaget.

Vi var også oprindelig imod Schengenkonventionen. Det var ikke så meget det politimæssige samarbejde, det var, fordi man ophævede grænsekontrollen mellem EU-landene, men denne grænsekontrol mellem Danmark og Sverige er jo altså ophævet for adskillige år siden. Og derfor er situationen sådan, at med den nye bro vil det være nødvendigt med nogle fleksible retningslinjer, således at man kan pågribe forbrydere, også selv om de skulle krydse.

Ved den måde, det foregår på i dag, hvor svensk politi også underretter dansk politi, hvis der er nogle, der ad søvejen prøver på at krydse over Øresund, har man jo altså et langt længere tidsrum til at få sat foranstaltningerne i værk, hvorimod det, når vi taler om Øresundsbroen, så vil være minutter, vi taler om med hensyn til at krydse broen.

Så selv om man f.eks. fra dansk side underretter svensk politi om, at man er på vej, at man forfølger en forbryder af den ene eller den anden karakter, så vil svensk politi ikke nødvendigvis kunne nå at gribe ind, og derfor er det selvfølgelig hensigtsmæssigt, at man kan fortsætte forfølgelsen ind i nabolandet. Men man har naturligvis en underretningspligt. Man kan ikke skride til en egentlig anholdelse på et andet lands territorium, men er nødt til at underrette, og så er det det pågældende lands egen politimyndighed, der foretager selve politi-forretningen.